

Precizări cu privire la ședința Consiliului Local din data de 23 februarie 2012

Ședința a avut, ca de obicei, o ordine de zi încărcată, la cele 35 de puncte care figurau în dispoziția de convocare adăugându-se încă un punct privind Clubul Athletic Municipal.

Apariția domnului Senator Bașa, însoțit de echipa presei locale ca și prezența președintelui Filialei PNL Sighișoara a fost de natură să încarce atmosfera deja tensionată prin prezența reprezentanților unităților de învățământ și a taximetriștilor veniți pentru a-și susține, fiecare, petițiile depuse în legătură cu problemele specifice.

Dincolo de pretextul acestei apariții făcute într-o notă dramatică, amplificată de camera postului de TV al domnului Bașa, strategic amplasată în colțul sălii de ședințe, nu a fost foarte clar motivul și finalitatea acestei apariții în tandem a celor doi lideri politici. Având în vedere situația dificilă a Sighișoarei cauzată de obstrucționarea proiectelor de dezvoltare propuse prin cererile de finanțare „aprobată dar aflate pe lisa de rezervă” de ani de zile ar fi fost de așteptat ca, de această dată, să se convină asupra unui mod comun de acțiune pentru a reacționa împotriva acestui boicot...

Că nu a fost așa a reieșit din cuvintele rostite de dl. Senator care a dezvăluit că motivul prezenței Domniei sale la ședință ține de dorința de a primi scuze în urma unor discuții purtate de consilieri în ședința precedentă.

Concret, la dezbaterăa unui proiect de hotărâre privind delegarea gestiunii unor servicii publice către societatea comercială înființată prin HCL nr. 49/31 martie 2011 prin votul consilierilor locali în funcție, s-au purtat niște discuții contradictorii, în timpul cărora a fost invocată o întâlnire secretă între Primar, dl. Senator și dl. Dan Colceriu.

În toiul acestor discuții, să le numesc furtunoase, senzația mea a fost că mi se impută faptul că a fost vorba de o ședință informală, „de taină” cu acești domni, nicidecum că era vorba de întâlnirea avută la sediul Primăriei, în timpul programului, în prezența șefului Serviciului public de Gospodărie, respectiv al Biroului Impozite și taxe. Nu îmi permit să fac referiri de genul celor făcute de dl. Senator privind preferințele sale în ceea ce privește „întâlnirile de taină” fiind vorba de o problemă prea serioasă ca să o ducem în derizoriu dar, repet pe această cale, ceea ce am spus și la ședință: nu a fost nici pe departe în intenția mea de a nega un fapt incontestabil ci, negarea mea s-a referit la acel reproș, oarecum voalat, care a venit din partea unei doamne consilier, cum că ar fi fost vorba de o întâlnire secretă. A fost o neînțelegere regretabilă, din acest punct de vedere și, pentru că sunt un om al dialogului și nu mă cramponez de un orgoliu prost înțeles, am fost de acord să îmi cer scuze, pentru a dezamorsa situația, preferând o abordare constructivă. În ceea ce privește fondul problemei, am reiterat punctul de vedere, același de la promovarea, în martie 2011 a proiectului de hotărâre care a dus la adoptarea, cu unanimitate de voturi, a susmenționatei HCL de înființare a SC Ecoserv SRL. Niciunul din opozanții adoptării acestei hotărâri privind delegarea serviciilor publice nu au reușit să mă convingă de ce se opun să facă funcțională o societate a municipalității cu a cărei înființare tot ei – din motive obiective care stau oricând în picioare – au fost de acord.

Nu am inventat noi roata, astfel de societăți funcționează cu succes în toată țara, la noi însă o întreagă comunitate trebuie să tragă ponoasele răzgândirii unora sau altora care ar trebui să fie ghidați de conștiință și interesele publice.

Cert este că, cele două partide de „opозиție locală” s-au opus chiar și la introducerea pe ordinea de zi a acestui proiect, ignorând faptul că, prin amânarea „sine die” a funcționării societății se vor produce consecințe grave: funcționarea Stației de sortare deșeuri construită prin finanțare europeană - unde au fost investiți peste 1,6 mil Euro - este paralizată acest lucru ducând la exploatarea ineficientă respectiv umplerea înainte de vreme a gropii ecologice, cu toate responsabilitățile financiare și juridice complexe ale situației; parcările și accesul în Cetate vor fi în continuare vămuite de aceeași firmă prin același contract la rezilierea căruia, întâmplător, se opun aceiași consilieri - deși, în principiu, declară că sunt nemulțumiți de modul în care firma respectivă își desfășoară activitatea; lucrările de reparații și spații verzi atât de necesare orașului acum la început de primăvară, se vor derula greoi date fiind procedurile care trebuie respectate în actuala formulă de organizare. Cum rămâne cu interesul public? Îi las pe cititori să aprecieze.

În ceea ce privește dorința de a adopta un proiect de hotărîre privind înregistrarea și difuzarea ședințelor Consiliului Local, dincolo de aspectele subiective care țin de caracterul demonstrat al circumscrierii poziției unei prese private intereselor proprietarului, spun doar că ședințele Consiliului Local sunt publice, iar potrivit Legii 544/2001 a liberului acces la informațiile publice, presa are acces nelimitat la activitățile autorităților administrației publice, în baza unor acreditări eliberate în condițiile legii. Nu văd cum o hotărîre de consiliu ar putea prevedea mai mult decât această libertate totală. Ceea ce e discutabil și, în egală măsură, predictibil, este modul în care imaginile filmate sunt montate, comentate și difuzate, având în vedere orientarea de notorietate a patronului. De altfel și opinia domnului Senator a fost că nu este nevoie să se adopte o hotărîre de consiliu local – care totuși ar fi putut să stabilizească niște principii, respectiv limite care ar fi servit, probabil, informării corecte și obiective a sghișorenilor.

Rămânând în același context al informării populației, doar câteva remarce vizavi de acuzațiile exprimate în această ședință - uneori voalate, alteori directe, unele serioase, alteori cu o ironie de un gust îndoielnic – în ceea ce privește publicația „Glasul Cetății”.

Potrivit legii mai sus invocate, autoritățile publice locale au obligația de a informa cetățenii cu privire la activitatea desfășurată și la actele normative adoptate, prin afișaj la sediu, publicare pe site, buletine informative respectiv materiale publicate în presa locală. De aproape trei ani Sighișoara a ajuns în situația, probabil unică în țară, ca presa locală – scrisă, radio, tv – să refuze publicarea materialelor furnizate de Primărie pentru informarea cetățenilor. Mai mult decât atât, aceeași presă a difuzat/publicat materiale neadevărate, denigratoare, jignitoare și defăimătoare la adresa autorității locale respectiv a Primarului ales prin vot direct de sghișoreni, în persoana subsemnatului, fără să prezinte dovezi în susținerea acestora și fără să respecte principiul fundamental al jurnalisticii: „audiatur et altera pars”, adică prezentarea punctului de vedere al părții incriminate. În plus, nici solicitarea de a se acorda, ulterior, dreptul la replică nu a fost acceptată. În aceste condiții de embargou total și lipsă de disponibilitate în a prelua, cel puțin mesajele către cetățeni, reluarea editării publicației „Glasul Cetății” a fost un gest firesc și apreciat ca atare de cetățenii saturați de efectele monopolului presei locale, cu atât mai mult cu cât toate materialele care au sosit la redacție au fost publicate FĂRĂ NICIO EXCEPȚIE, orice solicitare venită privind publicarea unui punct de vedere fiind onorată. În aceste condiții, absolut verificabile, nu se susțin în niciun fel afirmațiile din citatul de mai jos, din articolul semnat de d-na/d-ra JSR. Am fi apreciat ca acestea să fie argumentate și însoțite de exemple, dacă sunt.

„În paginile acestui ziar (despre ce „ziar” este vorba? „Glasul Cetății” este o publicație bilunară - n.b.) nu doar că nu este acceptat pluralismul de opinie, prin exprimarea și a altor păreri decât cele aparținând Primarului, dar se aduc jigniri (n.b. sic!?) la adresa unor plătitori de taxe și impozite, a unor jurnaliști, la adresa sghișorenilor care îndrăznesc să aibă opinii, să aibă idei și proiecte pentru orașul nostru...”

Astfel, după o perioadă de pauză în publicarea buletinului informativ „Municipiul Sighișoara”, care conținea și el replici ale subsemnatului refuzate de presa locală, după cum se poate vedea consultând arhiva acestuia, din iulie 2011, sghișorenii au, din nou, acces la informație, direct de la sursă, iar evenimentele majore ale orașului beneficiază de spații largi la fel ca și oamenii de cultură care au ceva de spus concetățenilor. Se poate vedea la consultarea arhivei publicației noastre, că semnăturile sunt dintre cele mai diverse – preoți, profesori, doctori, jurnaliști, artiști, sghișoreni rămași acasă sau plecați în lume etc. Subliniem faptul că, niciunul dintre ei nu și-a expus ideile sub pseudonim sau inițiale, cum se practică în săptămânalul local (chiar și în ultima ediție) Personal, am semnat și mi-am asumat articolele în care îmi expuneam punctul de vedere față de acuzele diverselor pseudonime. Am creat astfel un cadru de dialog cu sghișorenii pe care nu numai legea ni-l impunea ci și nevoia de comunicare biunivocă presupusă de o relație sănătoasă cu comunitatea pe care o reprezintiți și, dacă îmi este îngăduit, și respectul față de adevăr, precum și față de limba română, amândouă mult prea schingiuite în săptămânalul local. Toate acestea au însemnat niște costuri mult mai mici decât cele pe care le-am fi avut dacă am fi plătit publicarea/difuzarea materialelor, având în vedere tarifele trustului „Son”. Pentru exemplificare, o ediție a „Glasului Cetății”, cu tot cu distribuția acestuia gratuită, costă cât ne factura Radioson pentru găzduirea timp de trei zile a Centrului de presă al Festivalului Sighișoara Medievală la parterul Turnului Cizmarilor - concesionat de la Primărie – în condițiile în care avea și calitatea de partener media, cu toate avantajele presupuse – reclamă, bannere, protocol etc.

Acestea fiind faptele, orice comentariu vizavi de aprecierile ditirambice din ședință, privind cheltuirea banului public sunt de prisos....

Cât despre încheierea articolului, cităm: „*Suntem curioși să vedem dacă se va ține cont de acestea...Dacă banii vor fi cheltuiți pentru ceea ce într-adevăr este util Sighișoarei și sighișorenilor, iar dacă tot se dorește editarea acestui buletin așa zis de informare (n. b. sic!), atunci acesta să fie într-adevăr de informare, să vedem paginile împărțite pentru exprimarea tuturor punctelor de vedere (n.b. sic!), pentru că, să nu uităm, nu este nici deontologic, nici moral ca funcționarii publici să facă politică (n.b.sic!)*” deși în virtutea obiceiului, nu mi s-a cerut părerea, pentru a fi inserată în articol, cum ar fi fost deontologic, de vreme ce se făceau referiri la subsemnatul și instituția pe care o conduc, îmi permit să fac următoarele remarce:

1. Cine dintre cei care „*suntem curioși*” este în măsură să decidă ce anume „*este într-adevăr util Sighișoarei și sighișorenilor*” – în afară de aleșii locali, care aprobă bugetul local în baza căruia se fac toate cheltuielile, inclusiv cele din Capitolul „Promovare” invocat în articol?
2. Cine din acel plural colectiv care semnează articolul este îndreptățit și pe ce criterii să lipească etichete gen „*așa-zis*”, „*într-adevăr*”, „*deontologic*”, „*moral*” etc.
3. Dacă, „*într-adevăr de informare*” înseamnă „*paginile împărțite pentru exprimarea tuturor punctelor de vedere*”, să înțelegem că, „*săptămânalul de informație (sic!)*” poate fi un model de bună practică? Sau „*informație*” este cu totul altceva decât „*informare*”?
4. Pe ce se bazează concret ideea că „*funcționarii publici fac politică*”? Care este rostul atenționării și pe cine vizează de fapt?

În ceea ce privește incidentul distribuirii unui pachet de gazete în luna ianuarie în comuna Daneș, semnalat în aceeași ședință a Consiliului Local, menționez că este vorba despre o disfuncționalitate regretabilă în derularea contractului încheiat cu Poșta Română. După ședință, am avut o corespondență pe această temă cu Oficiul Poștal nr.1 Sighișoara, din răspunsul semnat de d-na dirigintă Hofnăr Maria reieșind circumstanțele în care a fost posibil acest lucru, dat fiind faptul că obligația asumată prin contract a fost aceea de a distribui cele 6000 exemplare, prin intermediul factorilor poștali, pe teritoriul municipiului Sighișoara. Evident, responsabilitatea asupra incidentului revine în totalitate Poștei Române, ai cărei reprezentanți și-au cerut, de altfel, scuze în scris.

Ioan Dorin Dăneșan
Primarul municipiului Sighișoara

N.B. Pentru edificare, am anexat prezentei corespondența cu Oficiul Poștal nr. 1 Sighișoara.